

רבי אלעזר והחברים פנו לאותו אדם ואמרו לו אל תירא שאתה צדיק והקב"ה עושה לך נס

שָׁמֵעַ ר' אֶלְעֹזֶר וְחֶבְרִיאָה וְקָמוּ לְגַבְיָה שמעו אותו רבי אלעזר והחברים וקמו לקראותו. **חָמָו יִתְיָה דְּהָהָה יִתְיָב תְּחוֹת הַהָּוּא אַילְנָא וְאַתְקִיפָו בֵּיהַ וְגַטְלוּ יִתְיָה לְגַבְיָהָזָן** ראו אותו שהוא יושב תחת האילן החזיקו בו ולקחו אותו עצם. אמר רבי אלעזר, (לא תרחל) זפאה קשות, דאי לאו זפאה אנט, לא ירחש **לְךָ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִסָּא רַבְּרַבָּא בְּמַה דַעֲבֵד** אמר לו רבי אלעזר אל תירא כי אתה צדיק אמת ואם לא הייתה צדיק באמת לא היה עושה איתך הקב"ה נס גדול כמו שעשה. **בְּקָדְמִיתָא טֹול אַרְגָּנָקִי דִילָךְ וְתִזְיָל וְתִחְמֵי מַה דַעֲבֵיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִינָךְ** תחילת טול את הארנק שלך ואה"כ לך אל הסלע והוא ראה מה עשה הקב"ה בשビルך.

היהודי ראה שעשה הקב"ה ניסים שהרג הנחש את הגוי והארנק חור אליו **אַזְלָ בְּהַדְיָיו וְחַמָּא הַהָּוּא גּוֹי מִית וְחוֹיָא הַהָּוּא עֲבֵיד בֵּיהַ נּוֹקְמִין וְחוֹזֶה בְּרִיךְ עַל קְדָלִיהַ** הלך אתם וראה את אותו הגוי מת והנחש עושה בו נקמות והוא כורע על צוארו. **אַשְׁתַּטְחָ הַהָּוּא יְוָדָא יְבֻפָּרָא וְאָזְדִּי וְשַׁבָּח לְמַאֲרִי עַלְמָא.** השתחה אותו יהודי בעפר והורה ושיבח להקב"ה וקם ונשיך ידיי רבי אלעזר וחבריא. אמר לו **הַשְׂתָּא יְדַעַנָּא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְחֶבְרִיאָה.**

אָרְחִישׁ נִסָּא דָא בְּגִינִּיכְוּ אח"כ כמונשך ידיהם של רביעי אלעזר והחברים
ואמר להם עכשו אני יודע שהקב"ה לא עשה לי את הנס הזה אלא בזוכותכם.

רבי אלעזר התפלל והאדם נרפא ממכותיו של הג�
אָבֶל רַבְנָן, על אָבָא וְאִמָּא סְבִין דָאִית לֵי בְּכִינָא וְעַל
מְסֻבָּנָא דִיהִיב לֵי צְרוֹרָא אבל חכמים, על אבא ואמא הוקנים
שייש לי אני מעתער ובוכה ועל העני שנתן לי צורור דיינרים בעבור חתונת ביתו. **פָתָח**
הָאֲרָנָקִי וְאַחֲמִי לֹזֶן צְרוֹרָא וּבֵן אַחֲמִי לֹזֶן מְחָא דְעַבֶּד
לייה ההוא גוי פתח את האرنק והראה להם את צורור הדיינרים של העני וגם הראה
לهم את החבורה שנעשתה לו מההכהה שהיכא אותו הגוי. **צְלִי רַבִּי אַלְעֹזֶר**
עַלְיהָ וְאַתְּסִי התפלל עליו רבי אלעזר והתרפאה.

הנחש עשה שליחותו ונקמותו בגין רבי אלעזר גור עליו שיטחה ולא זיק
לבריות

קָרְרִיבָו לְגַבִּיהָ דְהַהּוּא גּוֹי בְּמַלְקָדְמִין, וְחַמּוֹ הַהּוּא חַוִּיא
דְהּוּה עַבֵּיד בְּדַבְּקָדְמִיתָה התקרכו לאותו הגוי בתחילת וראו
שהנחש עדין עושה בו נקמות בראשונה. אמר רבי אלעזר, חוויא כל
מה דעבדת יאות עבדת. והוא דאתחלת חילך ונבורתך
ביה, ועבדת ביה נוקמין סגיאין אמר רבי אלעזר, נחש כל מה שעשית
טוב עשית ועוד שהראית כוחך וגבורתך בגין הזה ועשית בו נקמות גדולות. **וְהִיא**
חַמִּינָן תָּלָת זָמְנִין וְאַחֲמִית כָּל מָה דַעֲבָדָת וכבר ראיינו שלש

הليمוד היומי

פעמים והראית לנו כל מה שעשית. מִבָּאֵן וְלֹהֲלָא זַיְל וְאַתְּטַמֵּר בְּמַעֲרַתָּךְ, וְנוֹרֵנָא עַלְךְ דֶּלֶא תְּנוּיק לְבָרִיחָתָא דְּעַלְמָא מכאן ואילך לך ותשתר במערה שלך ואני גוזר عليك שלא תזיק לבירות לעולם. **את הפרש ההויא חוויא וכפָּף רִישְׁיָה וְאַזְוֵל לֵיה** נפרד אותו הנחש מהגוי וכופף ראשו והלך לו.

רבי אלעזר ממשיך בנימוקים ומצווה על בעל התשובה להחויר ארנק של זהב שנגנבו מיהודי ע"י הגוי

אמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר לְהַחֹוֹא יְהֻדָּאי, טוֹל עַדְאָה דְּשַׂנְאָה אמר רבי אלעזר לאותו היהודי טול את השלל של שונאך. **דְּהָא בִּסָּא דְּדַהֲבָא אִית לֵיה לְגַבִּיה דְּשַׁבְּק לֵיה בְּרִיחָה דְּהַחֹוֹא גּוֹי לְאָבוֹי** כי שי לו ארנק של זהב עצלו שהניחס עצלו בנו של אותו הגוי, ולא תיטול מדיליה בלאום ועל תיטול משלו כלום. **וַיַּזְלֵל לְגַבִּיה גְּבָרָא דְּדוֹזֶךְ פְּלָזֶן, וְתִשְׁפַּח דְּמִיתָּא אַתְּתִּיה וְלֹךְ אַצְלָ אַדְמָתָגָרֶר בַּמְקוּם פְּלוֹנִי וְתִמְצָא שְׁמַתָּה אַשְׁתוֹ.** ויל לְגַבִּיה וְהַב לֵיה בִּיסָּא דְּדִינְרִין **דְּאָ** לך אליו ותן לו את כס הדינרים זהה **בְּגִין דְּהַחֹוֹא גְּבָרָא אִית לֵיה בְּרָא חָד וְשְׁמַעַן שְׁמִיָּה** לפי שאותו אדם יש לו בן אחד ושמו שמעון וזהו **אַזְוֵיל בְּסַחְוֹרָתָא עַל יִמְא וְאַפְנוֹן בְּאַרְבָּא בְּרִיחָה דְּהַחֹאי גּוֹי גַּנְבֵּ לֵיה הָאִי בִּיסָּא, וְיַחַב לֵיה לְהַחֹוֹא רְשָׁע וְשְׁמַעַן זֶה הַפְּלִיג בַּסְּלַכְתָּה לְעַשְׂתָּה מַסְחָר וְכַשְׁיוּ בְּסְפִינָה בְּנוּ שֶׁל אָתוֹ הַגּוֹי גַּנְבֵּת הַבַּיִת דִּינָרִים זהה מִמְּנוּ**

ונתן אותו לאביו. **וְאִימָא לְהַהוּא יְהֻדָּי דִּיסְלִיק בֵּיסָא דָא לְבָרִיהּ, דְּלָעָגֵל יִיתֵּי לְגַבִּיהּ, וַיּוֹדֵי לְקֹודֶשָּׁא בְּרִיךְ הוּא דָאַחֲרָא אַבִּידָתָא לְמִאָרִיהּ** ותאמר לאותו יהודי אביו של שמעון שישמור לבנו את הארון הזה כי בקרוב יבא אצלו יהודה לקב"ה שהחויר אבידה לבعلיה. **וּבְזַעַבְדֵּי, נְטָל בֵּיסָא וְסְגִיד קָמִיהּ דָרְבֵּי אַלְעֹזֵר וְנִשְׁיק יְהֻדָּי** וכך עשה אותו בעל תשובה שלקח את הארון אליו ולאחר שנפרד מרבי אלעזר והחברים ונישק מהם הלה למקום פלוני והחויר האבידה לאביו של שמעון, **תְּזַוְּהָו** **חֶבְרִיא** תמהו החברים על הגילויים שגילה רבי אלעזר.

روح הקודש דיברה מפיו של רבי אלעזר

אָמַר רַבִּי אָבָא, בְּכָל אָזְרָחָא דָא אִיהוּ תְּזַוְּהָא בְּכָל מָה רְחַמְּינֵן בָּזֶה. וְהַשְּׁתָּא אִיהוּ תְּזַוְּהָא עַל תְּזַוְּהָא, מהו דין אמר רבי אבא לרבי אלעזר, בכל הדרך תמהנו בכל מה שראינו בר ועכשו הוא כבר תמייהה על תמייה מהו זה שהכל אתה יודע כאשרו העולם כולו פרוס נגד עניר. **אָמַר לְהָוּ, מַלְהָ דָא, לֹאו בְּסִימְנָא אֵיכִי, וְלֹאו בְּחַכְמָתָא. אַלְא רַוחָא דִילִי אַסְתָּכֵל וְאַנְא חַמְינָא בְּאַיְלוּ בְּעִינָנָא חַמְינָא.** [כא] אמר להם רבי אלעזר, דבר זה לא בסימן אני יודע באילו בעינן חמיןא.

———— אָוֹר הַרְשָׁבָ"י ———

בاضסי ארץ מפני שם רוחניים במקצת, כל מה הייתה במציאות, ואל תתחה על הנשמה, אלא אפילו השדים יודעים הנעשה [כא] טעם העניין כי הנשמה ראוייה היא לדעת ולכך נשאלים בהם, ומה שאינם צודקים בקצת הוא מפני שימושם הם מכובין בבני

———— הַלְּמוּד הַיּוֹמִי ———